Έχοντας εκδοθεί πριν 30 ακριβώς χρόνια από τον ΚΑΚΤΟ, του πρόσφατα απωλεσθέντα Οδυσσέα Χατζόπουλου, οι «σπαζοκεφαλιές στον ουρανό» αποτελούν άλλο ένα δείγμα καθαρού Σκαρίμπα.

Αποτελείται από 25 «αντιδιηγήματα». Τον Ιανουάριο εκείνης της χρονιάς ('84), ο μπάρμπα Γιάννης εγκατέλειψε τον μάταιο κόσμο μας, έτσι πέντε χρόνια μετά την πρώτη κυκλοφορία τους, οι σπαζοκεφαλιές ξανακυκλοφόρησαν εν της απουσία του.

Ο συγγραφέας καταδύεται στα πιο δύσκολα και περίπλοκα προβλήματα που ταλανίζουν τις ανθρώπινες περιέργειες και αγωνίες.

Το κάνει με την ιδιότυπα ζωντανή του γλώσσα και παραμένει, εκκεντρικός, αιρετικός, παράδοξος και ως εκ τούτου ξεχωριστός, γοητευτικός αλλά και μοναχικός.

Ιδού λίγα δείγματα:

Από το: ***Η «Α-ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΤΟΙΣ ΠΡΑΓΜΑΣΙ***

«Η τύφλα, η αμάθεια, η δεισιδαιμονία, και ο κοπαδισμός μαστίζουν ανελέητα τη θρησκευόμενη ανθρωπότητα. Η Θεουσάνικη «α-θεολογία» για τα Συμφέροντα, μώραναν το Θείον άλαςτων μυαλών, την κρίση, την λογική του ανθρώπου.»

Από το: ***ΟΙ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΟΙ***

«Νομίζουμε γενικά, εκτός βέβαια των ειδικών (παρά το από τον Οσκαρ Ουάιλντ ειπωθέν ότι ειδικότης = συμπεπυκνωμένη άγνοια επί του ορισμένου θέματος – όλες σχεδόν τις αστρονομικές ανακαλύψεις έκαμαν ερασιτέχνες!)

Από το: ΟΡΚΟΣ ΣΤΙΣ ΧΑΡΙΤΕΣ

- Μα τι είναι η ομορφιά; με διακόπτει ο κυρ Τράντος

- «Η ερώτησις του τυφλού!» κατά τον Αριστοτέλη του λέω.

Από το: Η ΚΑΤΩ ΚΑΤΕΡΙΝΗ

«Είχα πει για τους αμαρτωλούς που εν τη απείρω στοργή του για όλα τα πλάσματα ο ΠΑΝΑΓΑΘΟΣ, έπλασε και αυτούς ώστε να βάνουν κάτι κάτω από την μύτη τους οι παπάδες του – για να μην πεθάνουν απ' την πείνα. Από τους δικαίους, τι να φας; Αυτοί δεν έχουν καμμιά ανάγκη. Είναι δίκαιοι – τάχουν καλά («φιλί κλειδί») με το Θεό!

Από το: «Ο κ. ΜΕ ΤΟ ΜΟΝΟΚΛ»

Το «πίσω στη φύση» του Ρουσσώ, δεν είναι ούτε δυνατό, ούτε λύση. Εκφύγαντες της συγγενείας μας, έκλεισαν πίσω μας ερμητικά του πεπρωμένου μας οι πόρτες. Του δε Ρουσσώ η «Κερκόπορτα» είναι ανύπαρκτη και φρούδα. Δεν είναι λόγου χάρη δυνατό, αφού εφεύραμε τη ΜΠΟΜΠΑ να μη πιέσουμε τη σκανδάλη

Να μην λησμονούμε βέβαια ότι ο εκ Παρνασσίδας, ...Χαλκιδεύς είχε γεννηθεί τον 19ο αιώνα. Ως εκ τούτου και παρά το οξυδερκές πνεύμα του, διατηρεί κάποιες απόψεις που στις μέρες μας φαίνονται οπισθοδρομικές. Ας αναρωτηθούμε αν είναι κιόλας

Έτσι στο: «Η ΣΙΜΟΝ ΝΤΕ ΜΠΩΒΟΥΑΡ ΚΑΙ Η ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ (ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΠΑΡΙΖΙΟΘΕΝ!» σχολιάζει:

«Ποίαν α ν ι σ ό τ η τ α των δυο φύλων υπεννοεί η εκ Παρισίων Κυρία (ο λόγος για την Σιμόν ντε Μπωβουάρ) ,
Αγνοεί ότι δεν υπάρχει σ' αυτό καμμιά ανισότητα αλλά μόνον α ν ο μ ο ι ό τ η τ α υπάρχει;"

«Ο κατά του άρρενος φύλου ψευτοπόλεμος, επί καταδυναστεύσει της γυναίκας, είναι άδικος και γλυκομεσινύχτιος, που εγγίζει τα όρια της συκοφαντίας.»

Τέλος, ανάμεσα σε άλλα, εξαιρετικής ηθικής, λεπτότητας παρατήρησης και σωστής εθνικής δόσης, είναι η τοποθέτηση του για την 28η Οκτωβρίου. Είναι τόσο πλήρης και ισόρροπη που

μπορεί να αποτελέσει ένα αυτόνομο κείμενο ώστε να διαβάζεται σε κάθε επέτειο. Το γεγονός ότι γράφτηκε πριν τουλάχιστον σαράντα χρόνια, το καθιστά ακόμα πιο ευφυές, πρωτοπόρο και γενναίο.